

בש"פ 4473/15 - מדינת ישראל נגד פלונית

בבית המשפט העליון

בש"פ 4473/15

לפני: כבוד השופט מ' מזוז

המבקשת: מדינת ישראל

נ ג ד

המשיבה: פלונית

בקשה ראשונה להארכת מעצר לפי סעיף 62 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), התשנ"ו-1996

בשם המבקשת: עו"ד אבי וסטרמן

בשם המשיבה: עו"ד אורית חיון

החלטה

1. בקשה להארכת מעצר ראשונה של המשיבה, לפי סעיף 62 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), התשנ"ו-1996 (להלן: חוק המעצרים), בתשעים ימים, החל מיום 12.7.2015 או עד למתן פסק דין בתפ"ח 18312-10-14.

האישום והליכי המעצר

2. ביום 12.10.2014 הוגש כתב אישום נגד המשיבה בבית המשפט המחוזי בתל-אביב-יפו המייחס לה ביצוע

עמוד 1

העבירות הבאות: רצח - לפי סעיף 300(א)(2) לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: החוק), מסירת ידיעות כוזבות - לפי סעיף 243 לחוק ושיבוש מהלכי משפט - לפי סעיף 244 לחוק.

כמתואר בכתב האישום, גמלה בלבה של המשיבה החלטה להמית את ק.מ. (להלן: המנוחה) בשל קנאתה בה על שהחלה לקיים קשר רומנטי עם בן זוגה של המשיבה, מ.א. (להלן: א.). כתב האישום מפרט מהלך מורכב ומניפולטיבי שרקמה המשיבה שבסופו רצחה את המנוחה והשליכה את גופתה. בהמשך אף העלילה המשיבה על א. כמי שכביכול ביצע את הרצח, מהלך שבעקבותיו נעצר א. על ידי משטרת ישראל והיה נתון במעצר כ-5 שבועות.

3. בד בבד עם הגשת כתב האישום הוגשה בקשה למעצר המשיבה עד לתום ההליכים נגדה. בבקשה נטען כי קיימות ראיות לכאורה להוכחת אשמתה הלכאורית של המשיבה. כן נטען, כי קמה כנגד המשיבה עילת מעצר סטוטורית מכוח סעיף 21(א)(1)(ג)(1) לחוק המעצרים שכן היא מואשמת בעבירת רצח שדינה מאסר עולם וחזקה כי שחרורה יביא לסיכון בטחון הציבור. עוד נטען כי קמה עילת מעצר נוספת מכוח סעיף 21(א)(1)(א) לחוק המעצרים שכן במעשיה הראתה המשיבה חשש לשיבוש הליכי משפט. בנוסף נטען, כי כתב האישום מגלה שהמשיבה היא מניפולטיבית ואין לתת בה אמון הדרוש לחלופת מעצר. לבסוף צוין כי למשיבה 4 הרשעות קודמות בעבירות אלימות והפרת הוראה חוקית, ולחובתה מאסר על תנאי בן 4 חודשים שהינו בר הפעלה אם תורשע בכתב האישום בו עסקינן.

4. ביום 12.10.2014 קבע בית המשפט המחוזי כי קיים בתיק יותר מאשר "ניצוץ ראייתי", ועל מנת לאפשר לבא כוח המשיבה להתכונן לדיון בבקשת המעצר הורה על הארכת מעצרה של המשיבה עד להחלטה אחרת. ביום 3.12.2014 הסכים בא כוח המשיבה לקיומן של ראיות לכאורה ולמעצר עד תום ההליכים תוך שמירת הזכות להגיש בקשה לעיון חוזר במקרה של כרסום בראיות ומציאת חלופת מעצר. משכך, הורה בית המשפט על מעצר המשיבה עד תום ההליכים.

נימוקי הבקשה וטיעוני הצדדים

4. בבקשה נטען, כי מסוכנותה המובהקת של המשיבה עולה מן המיוחס לה בכתב האישום. המשיבה ביצעה רצח מתוכנן בקפידה והמשיכה אף לאחר המעשה בהתנהלות זדונית ומניפולטיבית. כמו כן, מסוכנותה מתחזקת לאור עברה הפלילי הכולל 3 הרשעות קודמות בעבירת תקיפה, לרבות תקיפת בן זוג ותקיפת עובד ציבור והרשעה נוספת בעבירה של הפרת הוראה חוקית. בנוסף, המשיבה ביצעה מהלכים מתוחכמים ומתוכננים על מנת לשבש את החקירה ולהביא לעיוות דין כשהטמינה ראיות ברכבו של א. והתקשרה לדווח על כך "שהתוודה על הרצח" על מנת להפלילו ברצח שביצעה. נסיבות אלו מעלות חשש ממשי לשיבוש הליכי משפט ויחד עם חומרת העבירה בה היא מואשמת מבססות חשש להימלטותה מן הדין.

כן צוין, כי אומנם שמיעת הראיות בתיק טרם החלה, אך זאת על רקע חילופי ייצוג של המשיבה אשר נבעו מחוסר שיתוף פעולה של המשיבה עם בא כוחה הקודם. בסופו של דבר, ביום 10.6.2015 הגישה באת-כוח המשיבה כפירה מפורטת במיוחס למשיבה בכתב האישום, וביקשה כי מועדי ההוכחות ייקבעו לאחר פגרת בתי המשפט על מנת לאפשר לה שהות להיערך לקראת ניהול התיק. בית המשפט קבע מועדים לשמיעת הוכחות לחודשים נובמבר ודצמבר

לשנת 2015.

1. מנגד, טענה באת כוח המשיבה, בטיעון בע"פ לפני, כי האשם לעיכובים בשמיעת התיק רובצים לפתחה של התביעה דווקא, שכן היו עיכובים בהעברת חומרי החקירה והגשת תעודת החיסיון, ועד היום עדיין יש השלמות של בדיקות פורנזיות. כן צוין שבכוונת ההגנה להגיש בקשה לעיון חוזר בה ייטען להעדרן של ראיות לכאורה. לבסוף נטען, כי המחוקק קבע מגבלת זמן של 9 חודשים במסגרתה יש לסיים את ניהולו של הליך פלילי, וכאן ההליך אפילו לא התחיל.

באת כוח המדינה, בתגובה, עמדה על טענתה כי העיכובים יסודם בהגנה, וכי חומר החקירה בתיק - הכולל כמות גדולה מאוד של חומרי חקירה - הועבר להגנה, ברובו המכריע, עם הגשת כתב האישום, וההשלמות מתייחסות בעיקרן לתמלולי חקירות וחומרים חסויים. באשר לבדיקות הפורנזיות, הרי שאלה נעשו לבקשתה וביוזמתה של המשיבה עצמה. ומכל מקום, עד לתחילת דיוני ההוכחות יושלמו כל ההליכים.

דין והכרעה

2. דין הבקשה להתקבל.

3. למשיבה מיוחסת בכתב האישום סדרה של עבירות חמורות ביותר, ובראשן מעשה רצח מזוויע. מעשים אלה מקימים עילות מעצר סטטוטוריות, הן לפי סעיף 21(א)(1)(ג) לחוק המעצרים (עבירה שדינה מאסר עולם) והן לפי סעיף 21(א)(1) לחוק המעצרים (חשש לשיבוש הליכי משפט). התנהלותה של המשיבה, לפי המיוחס לה בכתב האישום שוללת גם את האפשרות לתת בה אמון, כבסיס לבחינת חלופת מעצר. לכך יש לצרף את הרשעותיה הקודמות של המשיבה בעבירות אלימות והפרת הוראה חוקית. בנסיבות אלה מדובר במקרה מובהק המצדיק מעצר הנאשם עד לתום ההליכים, תוך שלילת חלופת מעצר.

4. כמצוין לעיל, בא כוח המשיבה הסכים בדיון לפני בית משפט קמא לקיומן של ראיות לכאורה ולמעצר המשיבה עד לתום ההליכים, תוך שמירת הזכות להגיש בקשה לעיון חוזר במקרה של כרסום בראיות ומציאת חלופת מעצר. אמנם באת כוח המשיבה הודיעה כי בכוונתה להגיש בקרוב לעיון חוזר, אך זו טרם הוגשה, ולעת הזאת עומדת עדיין בתוקפה ההסכמה בדבר קיומן של ראיות לכאורה לביסוס האישומים נגד המשיבה ובאשר למעצר המשיבה עד לתום ההליכים.

5. אכן, חל עיכוב בניהול המשפט, והצדדים חלוקים באשר לתרומת האשם של כל צד לעיכוב זה. בין כך ובין אחרת איני סבור שבמקרה דנן, על מכלול נסיבותיו המתוארות בתמצית לעיל, עיכוב מעין זה יש בו כדי להצדיק אי-היענות לבקשה להארכת מעצרה של המשיבה.

בינתיים גם נקבעו על ידי בית המשפט 8 מועדים לדיוני הוכחות במהלך החודשים נובמבר-דצמבר 2015, ויש לקוות שההליך יתנהל מכאן ואילך כסדרו.

6. אשר על כן אני נעתר לבקשה ומורה על הארכת מעצרה של המשיבה בתשעים ימים, החל מיום 12.7.2015 או עד למתן פסק דין בתפ"ח 18312-10-14, לפי המוקדם.

ניתנה היום, י"ד בתמוז התשע"ה (1.7.2015).

שׁוֹפֵט
